

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010386
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1415010386.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. marca 2018 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný N. I. Í. Š. W. H. : nar. XX. XX. XXXX v Trnave, trvale bytom, Bratislava, U.
P. Č.. XXXX/XXX

uznáva sa za vinného, že

obžalovaný ako konateľ spoločnosti V. S. U..G..C., N.: XXX XX XXX, U. U. P. XX, X., Š.Ý., (ďalej len „spoločnosť“), dňa 31. júla 2010 vo Valašskom Meziříčí podpísal v mene spoločnosti ako predávajúceho kúpnu zmluvu so spoločnosťou D. V., H..U., N.: XXX XX XXX, U. U. P. XX/ XXX, L. X, touto kúpnu zmluvou spoločnosť odpredala prakticky celý svoj majetok za kúpnu cenu 15 574 775,- Kč bez DPH, pričom obžalovaný odo dňa 31. júla 2010 do dňa 18. marca 2011 uhradil záväzky spoločnosti len voči jej niekoľkým veriteľom nasledovne:

- voči spoločnosti D., a.s. dňa 13. septembra 2010 vo výške 5 000 000,- Kč (202 658,88,- Eur), dňa 14.septembra 2010 vo výške 5 000.000,- Kč (203 558,20,- Eur), dňa 16.septembra 2010 vo výške 2 674 000,- Kč (108 628,53,- Eur),
- voči spoločnosti L. I. dňa 23. septembra 2010 vo výške 3 000 000,- Kč (121 743,36,- Eur),
- voči spoločnosti H., s.r.o. dňa 08.novembra 2010 vo výške 375 660,- Kč (15 286,27,- Eur), dňa 09.novembra 2010 vo výške 125 241,- Kč (5 094,62,- Eur),
- voči N. I. ako fyzickej osobe postupne od dňa 31. júla 2010 do dňa 18. marca 2011 vo výške 1 752 863,76,- Kč (71 874,03,- Eur),

takisto obžalovaný ako konateľ spoločnosti dňa 29. novembra 2010 na presne nezistenom mieste v Brne uzatvoril dohodu s podpredsedom predstavenstva spoločnosti D., a.s., ktorej obsahom bolo vysporiadanie vzájomných práv a povinností, na základe tejto dohody vznikla pohľadávka spoločnosti vo výške 1 187 342,14,- Kč voči svojmu dlžníkovi spoločnosti D., a.s., pričom obžalovaný svojimi listami zo dňa 26. novembra 2010 a zo dňa 01. decembra 2010 vyhotovenými na presne nezistenom mieste v Bratislave žiadal spoločnosť D., a.s. o vysporiadanie uvedenej pohľadávky nasledovne:

- formou úhrady čiastky vo výške 1 010 000,- Kč (40 370,93,- Eur) na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je evidovaný na veriteľa spoločnosti spoločnosť H., s.r.o., kde k úhrade tejto sumy došlo dňa 03. decembra 2010,

- formou úhrady čiastky vo výške 177 342,14,- Kč (7 081,51,- Eur) na súkromný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je evidovaný na H. X., vtedajšieho zamestnanca spoločnosti, kde k úhrade tejto sumy došlo dňa 06. decembra 2010, pričom H. X. na základe predchádzajúceho usmernenia od obžalovaného vybral túto sumu zo svojho účtu, a vložil ju do pokladne spoločnosti, odkiaľ bola následne použitá na platby rôznym presne nezisteným dodávateľom ako veriteľom spoločnosti,

a obžalovaný ako konateľ spoločnosti tak konal, hoci vo vyššie uvedenom období mala spoločnosť aj ďalšie záväzky voči ďalším svojim veriteľom - poškodeným, ktoré zo získaných peňazí spoločnosť ani čiastočne neuspokojila, a to napriek tomu, že v súvislosti s odpredajom svojho majetku spoločnosť prestala vyvíjať podstatnú obchodnú činnosť a uhradením záväzkov vybraným veriteľom vyčerpala svoje majetkové možnosti, pričom spoločnosť podala návrh na vyhlásenie konkurzu dňa 17. marca 2011 na Krajský súd v Brne, a uznesením Krajského súdu v Brne sp. zn. KSBR 29 INS 4416/2011-A-12 zo dňa 08. apríla 2011 bol vyhlásený na majetok spoločnosti konkurz s konštatovaním, že spoločnosť je v úpadku.

Obžalovaný ako konateľ spoločnosti, za situácie, v ktorej bolo zrejmé, že spoločnosť ďalej nebude schopná vytvárať zisk, použil prakticky celý majetok spoločnosti na uspokojenie vybraných veriteľov, a zamedzil tak pomernému uspokojeniu ďalších záväzkov spoločnosti voči ďalším svojim veriteľom - poškodeným:

- BARVY A LAKY HOSTIVARĚ, a.s., IČ: 267 65 306,
- Ciret, s.r.o., IČ: 48536709
- AVEX BAUMARKT systémová centrála, s.r.o., IČ: 278 95 068
- Šotola Petr, IČ: 111 73 912,
- INVA Building Materials s.r.o., IČ: 410 84 772,
- Saint - Gobain Construction Products CZ, a.s., IČ: 250 29 673,
- HORNSCHUCH CS s.r.o., IČ: 457 97 871,
- Hoch a synove 1899, s.r.o., IČ: 260 57 646,
- Nohel Petr, IČ: 409 03 320,
- Viadesigne, s.r.o., IČ: 276 96 880,
- CONMETALL s.r.o., IČ: 494 34 713,
- ALUFIX Bohémia, s.r.o., IČ: 411 90 785,
- D.I.P., s.r.o., IČ: 251 54 800,
- ARBOEKO s.r.o., IČ: 279 26 826,
- JOT-obchodní transakce, s.r.o., IČ: 158 89 661,
- MARIMEX CZ s.r.o., IČ: 649 42 422,
- Finanční úrad Brno I, Příkop 25,
- KNAUF Praha s.r.o., IČ: 161 91 102,
- Zdravotní pojišťovna Metal-Alliance, IČ: 487 03 893,
- DOPPLER CZ s.r.o., IČ: 161 90 963,
- Revírní bratrská pokladňa, IČ: 476 73 036,
- ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: 272 32 433,
- VZP ČR, IČ: 411 97 518,
- MARCA CZ, s.r.o., IČ: 636 68 262,
- PYROCO s.r.o., IČ: 186 21 911,
- GLYNWED s.r.o., IČ: 639 97 631,
- LESA- SERVICE s.r.o., IČ: 614 65 909,
- Fojtů Martin, IČ: 667 27 057,
- Druchema, družstvo pre chemickú výrobu a služby, IČ: 000 27 456,
- Rinder CZ, s.r.o., IČ: 269 06 082,
- Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, IČ: 471 14 304,
- Česká správa sociálního zabezpečení, IČ: 000 06 963,
- T-Mobile Czech republic, a.s., IČ: 649 49 681,
- Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ: 476 73 036,
- UniCredit Leasing CZ, a.s., IČ: 158 86 492,
- Roltechnik, a.s., IČ: 281 75 247,
- GGP CZECH REPUBLIC, s.r.o., IČ: 250 61 224,
- LUMINEX, s.r.o., IČ: 411 91 455,
- ZEKO trade, s.r.o., IČ: 271 90 897,
- SPÁLENSKÝ - DREVENÉ LIŠTY, s.r.o., IČ: 272 00 019,
- Landgard květiny & rostliny s.r.o., IČ: 267 73 376,
- FILSON s.r.o., IČ: 475 49 947,
- Shell Czech republic a.s., IČ: 158 90 554,
- Terrasan CZ s.r.o., IČ: 259 33 876,
- OC4construction s.r.o., IČ: 286 04 415,

- HS Flamingo s.r.o., IČ: 274 88 683,
- SOMOGYI ELECTRONIC kft, IČ: HU 102 29 095,
- NOV, s.r.o., IČ: 313 38 895,
- Y. V., bytom W. XXX, P. T.,
- H. W., bytom U. XX, B. Y.,
- O. W., bytom V. XXX, Valašské Meziříčí,

pričom v rozpore so zásadami pomerného uspokojenia veriteľov vykonal obžalovaný platby:

-zvýhodnenému veriteľovi spol. D., a.s. uhradil celkovo sumu 12 674 000,- Kč hoci podľa zásad pomerného uspokojenia veriteľom mohol tomuto veriteľovi uhradiť maximálne sumu 5 086 529,95 Kč (rozdiel činí 7 587 470,05 Kč),

- zvýhodnenému veriteľovi spol. Petmil Ltd uhradil celkovo sumu 3 000 000,- Kč hoci podľa zásad pomerného uspokojenia veriteľom mohol tomuto veriteľovi uhradiť maximálne sumu 2 303 370,38 Kč (rozdiel činí 696 629,62 Kč)

teda obžalovaný v rozpore so zásadami pomerného uspokojenia veriteľov uhradil zvýhodneným veriteľom celkovo sumu 8 284 099,67 Kč, čím obžalovaný spôsobil škodu poškodeným (znevýhodneným) veriteľom vo výške 8 284,099,67 Kč (330 795,02 Eur podľa kurzu ku dňu 06.december 2010).

T e d a

ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa, a spôsobil týmto činom škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l

zločin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 240 ods.3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu v obchodnej spoločnosti alebo družstva vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodení

-K. T., N.: XXX XX XXX, B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Česká republika, P. T. - L. Č.. XX

-REVÍRNÍ BRATRSKÁ POKLADNA, zdravotní pojišťovna, Michálkovická 108, Slezská Ostrava, IČ: 28430701

-Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ: 476 73 036, Jeremenkova 11, Ostrava-Vítkovice, Česká republika

-CONMETALL s.r.o., IČ: 494 34 713, Partyzánska 18, Opava-Kateřinky, Česká republika

-OC4construction s.r.o., IČ: 286 04 415, T.G.Masaryka 504, Frýdek-Místek, Česká republika

-SOMOGYI ELECTRONIC kft, IČ: HU 102 29 095, Maďarská republika

-Roltechnik, a.s, IČ: 281 75 247, Třebařov 160

-HS Flamingo s.r.o., IČ: 274 88 683, třída Osvobození 65, Broumov, Česká republika

-DOPPLER CZ s.r.o., IČ: 161 90 963, Trocnovská 70, Trhové Sviny, Česká republika

-D.I.P., s.r.o., IČ: 251 54 800, Vodní 553/1, České Budejovice, Česká republika

-Finanční úrad Brno I, Příkop 25, Brno, Česká republika

-Rinder CZ, s.r.o., IČ: 269 06 082, Hněvkovského 65, Brno, Česká republika

-Druchema, družstvo pre chemickú výrobu a služby, IČ: 000 27 456, Služeb 3, Praha 10, Česká republika

-INVA Building Materials s.r.o., IČ: 410 84 772, T.G.Masaryka 463, Frýdek-Místek, Česká republika

-ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: 272 32 433, Duhova 1/425, Praha 4, Česká republika

-KNAUF Praha s.r.o., IČ: 161 91 102, Mladoboleslavská 949, Kbely, Praha 9, Česká republika

-UniCredit Leasing CZ, a.s., IČ: 158 86 492, Radlická 14/3201, Praha 5, Česká republika

-GGP CZECH REPUBLIC, s.r.o., IČ: 250 61 224 Kutnohorská 288, Praha 10, Česká republika

-Terrasan CZ s.r.o., IČ: 259 33 876 Prosecká 817, Praha, Česká republika

-Saint - Gobain Construction Products CZ, a.s., IČ: 250 29 673, Počernická 272/96, Praha 10, Česká republika

-FILSON s.r.o., IČ: 475 49 947, Slévačská 902&ú11, Hloubětín, Praha 9, Česká republika

-Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, IČ: 471 14 304, Cejl 5, Brno, Česká republika

-Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 411 97 518, Benešova 10, Brno, Česká republika

-Česká správa sociálního zabezpečení, IČ: 000 06 963, organizačná zložka Městská správa sociálního zabezpečení, Veveří 5, Brno, Česká republika

-Shell Czech republic a.s., IČ: 158 90 554, Antala Staška 2027/79, Praha 4, Česká republika

-AVEX BAUMARKT systémová centrála, s.r.o., v likvidaci, IČ: 278 95 068, Písnické zahrady 441, Praha 4 - Písnice, Písnické Zahrady 441/41, Česká republika

-ZEKO trade, s.r.o., IČ: 271 90 897, Praha 9 - Horní Počernice, Ve Žlábku 1800, Česká republika

-BARVY A LAKY HOSTIVARĚ, a.s., IČ: 267 65 306, Průmyslova 1472/11, 102 19 Praha 10, Česká republika

-LESA-SERVICE, spol. s.r.o., IČ: 614 65 909, Kolbenova 11, Praha 9, 190 00, Česká republika

-Nohel Garden, a.s., IČ: 28484754, Budínek 86, Dobříř, Česká republika

-SPÁLENSKÝ - DREVENÉ LIŠTY, s.r.o., IČ: 272 00 019, Kamýk nad Vltavou 132, Česká republika

-PYROCO s.r.o., IČ: 186 21 911, Masarykova 752, Praha-západ, Rudná, Česká republika

-ALUFIX Bohemia s.r.o., IČ: 411 90 785, Černíky 7, Kounice, Česká republika

-GLYNWED s.r.o., IČ: 639 97 631, Průmyslová 367, Vestec, Česká republika

-MARCA CZ, s.r.o., IČ: 636 68 262, Přišimasy 124, Český Brod, Česká republika

so svojím nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces

o d ť o v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov H. O., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

-výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní na č. I. 988-996, zo dňa 17.februára 2013-2819 zo dňa 14.mája 2015, výsluch počas hlavných pojednávaní - obžalovaný využil svoje právo a vo veci nevypovedal,

Výpovede svedkov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní boli všetky na hlavnom pojednávaní v súlade s § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. prečítané - s výnimkou výpovede svedka - H. O., T. K., č.l. 1043-1044 zo dňa 01.08.2014, Y. V., č.l. 1052-1053 zo dňa 05.08.2014, O. W., č.l. 1060-1062 zo dňa 05.08.2014, I. W., č.l. 1069-1071 zo dňa 18.08.2014, H. W., č.l. 1073-1078 zo dňa 31.07.2014, L. Š., č.l. 1414-1423 zo dňa 20.10.2014, Ing. Y. X., č. l. 1465-1469, zo dňa 11.08.2014, H. B., č.l. 1102-1107 zo dňa 31.07.2014, G. U., č.l. 1118-1123 zo dňa 30.07.2014, T. Š., č.l. 1137-1146 zo dňa 30.07.2014, T. S., č.l. 1148-1152 zo dňa 20.08.2014, T. D., č.l. 1242-1244 zo dňa 03.10.2014, Y. L., č.l. 1245-1247 zo dňa 03.10.2014, J. B., č.l. 1263-1267 zo dňa 06.08.2014, Y. K., č.l. 1489-1491 zo dňa 28.07.2014, T. V., č.l. 1321-1326 zo dňa 05.08.2014, P. V., č.l. 1522-1524 zo dňa 28.07.2014, Y. J., č.l. 1569-1571 zo dňa 28.07.2014, T. U., č.l. 1600-1602 zo dňa 02.09.2014, H., č.l. 1603-1605 zo dňa 11.08.2014, č.l. 2912-2914 zo dňa 24.07.2015, č.l. 2915-2920 zo dňa 24.07.2015, Ing. O. W., č.l. 1607-1609 zo dňa 11.08.2014, G. T., č.l. 1687-1689 zo dňa 12.08.2014, I. L., č.l. 1695-1697 zo dňa 18.08.2014, H. V., č.l. 1709-1710 zo dňa 11.08.2014, Mgr. N. P., č.l. 1781-1785 zo dňa 02.09.2014, T. P., č.l. 1-5 - V. zväzok zo dňa 30.09.2014, Y. L., č.l. 26-28 - V. zväzok zo dňa 11.09.2014, O. U., č.l. 55-59 - V. zväzok zo dňa 01.10.2014, Z. I., č.l. 114-125 - V. zväzok zo dňa 01.10.2014, V. J., č.l. 142-153 - V. zväzok zo dňa 02.10.2014, Y. P., č.l. 172-182 - V. zväzok zo dňa 02.10.2014, Y. W., č.l. 197-207 - V. zväzok zo dňa 07.10.2014, T. W., č.l. 232-239 - V. zväzok zo dňa 07.10.2014, T. Š., č.l. 257-260 - V. zväzok zo dňa 08.10.2014, Y. P., č.l. 286-292 - V. zväzok zo dňa 09.10.2014, Doc. Dr. K.Š. Č., CSc., č.l. 314-318 - V. zväzok zo dňa 14.10.2014, JUDr. Y. L., č.l. 376-381 - V. zväzok zo dňa 22.09.20, V. V., č.l. 386-387 - V. zväzok zo dňa 23.09.2014, T. Z., č. 403-406 - V. zväzok zo dňa 07.10.2014, T. L., č.l. 414-418 - VI. Zväzok zo dňa 14.10.2014, Y.Ř. V., č.l. 443-453 - VI. zväzok zo dňa 20.10.2014, W. Ž., č.l. 501-506 - VI. zväzok zo dňa 22.10.2014, O. J., č. I. 620-631 - VI. zväzok zo dňa 13.11.2014, W. W., č.l. 638-648 - VI. zväzok zo dňa 13.11.2014, V. L., č.l. 567-577 - VI. zväzok zo dňa 06.11.2014, S. L., č.l. 661-667 - VI. zväzok zo dňa 26.11.2014, Y. G.Í.,

č.l. 2616-2624 zo dňa 04.08.2014, I. U., č.l. 2625-2633 zo dňa 05.08.2014, G. U., č.l. 2648-2655 zo dňa 05.08.2014, H. L., č. l. 2657-2665 zo dňa 06.08.2014, H. T., č.l. 2673-2684 zo dňa 07.08.2014, Ing. L. W., č.l. 2704-2712 zo dňa 14.08.2014, Y. Č., č.l. 2755-2761 zo dňa 18.08.2014
V súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr.por. súd oboznámil svedecké výpovede svedkov - Ing. Y. V. (č. l. 2827-2833, zo dňa 01.10.2014, Ing. L. C., č. l. 2840-2843 zo dňa 28.01.2015 a T. I. T. č. l. 2853-2855, zo dňa 26.01.2015.

Zároveň počas dokazovania súde oboznámil listinné dôkazy, ktoré sú založené v spise pod sp.zn. 2T/138/2015 (viď zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 12.decembra 2016).

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu - v danom prípade zločinu zvýhodnenia veriteľa podľa § 240 ods. 1, 3 Tr.zák. je nevyhnutné - aby dlžník mal minimálne dvoch svojich veriteľov s najmenej dvomi splatnými pohľadávkami, t. j. najmenej dve osoby, ktoré majú voči nemu právo na plnenie. Tiež je nevyhnutné, aby dlžník v čase činu bol neschopný plniť svoje splatné záväzky, pričom za platobne neschopného sa považuje ten, kto má viac ako jedného veriteľa a nie je schopný plniť tridsať dní po lehote splatnosti viac ako jeden peňažný záväzok (§ 3 ods. 2 zákona o konkurze) tým, že na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie predmetného zločinu nie je nevyhnutné, aby bol na dlžníka už v čase spáchania skutku vyhlásený konkurz, či aspoň bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu.

Teda na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie predmetného trestného činu - zločinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, 3 Tr.zák. sa vyžaduje, aby dlžník zmaril, aspoň čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných veriteľov, či minimálne na úkor jedného veriteľa. Za zmarenie uspokojenia veriteľa pritom možno považovať nemožnosť veriteľa dosiahnuť uspokojenie jeho pohľadávky z majetku dlžníka, pričom čiastočne zmarenie spočíva v tom, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie v takom rozsahu, ktorého by inak dosiahol pri pomernom a rovnomernom uspokojení všetkých veriteľov bez zvýhodnenia niektorého z nich. Uspokojením veriteľa sa pritom rozumie poskytnutie takého plnenia v prospech veriteľa, ktoré je obsahom právneho vzťahu. Zvýhodnenie veriteľa teda spočíva v tom, že sa mu dostane od dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, plnenie nezodpovedajúce zásade pomerného uspokojenia a to na úkor ostatných veriteľov (veriteľa) toho istého dlžníka (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2 Tdo 72/2015, zo dňa 10.decembra 2015).

Vyžaduje sa tak zvýhodňovanie jedného z veriteľov pred iným veriteľom toho istého dlžníka. Zároveň musí ísť o dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky - znamená to, že ide o dlžníka, ktorý je platobne neschopný.

Predmetný trestný čin nemá skutkovú podstatu s tzv. blanketovou dispozíciou, ktorá by vyslovene odkazovala na zákon o konkurze. Platobná neschopnosť dlžníka je však v základnej skutkovej podstate trestného činu a je vyjadrená ako tzv. normatívny znak a preto je nevyhnutné ju vykladať v spojitosti so zákonom o konkurze. Tým sa stáva, dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky - že je v úpadku z dôvodu platobnej neschopnosti. I keď ako výkladová pomôcka slúži zákon o konkurze - nevyžaduje sa aby na dlžníka bol v čase jeho protiprávneho konania už podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, resp. aby konkurz bol vyhlásený.

Z hľadiska subjektívnej stránky predmetného trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom postačí aj zavinenie vo forme nepriameho úmyslu pri kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu.

V konkrétnej veci - pri výklade znakov výklade znakov základnej skutkovej podstaty prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zák. (v danom prípade ide aj o ustanovenie § 240 ods. 3 Tr.zák.) nie je možné vylúčiť, že podľa osoby veriteľa a povahy jeho pohľadávky by mohol mať konkrétny veriteľ výhodnejšie postavenie ako iný veriteľ dlžníka a z toho dôvodu by mohol mať aj nárok na vyššie plnenie, ktoré by mu náležalo aj v konkurznom konaní. Ak by išlo o takéhoto tzv. prednostného veriteľa a dlžník by mu poskytol vyššie plnenie než ostatným veriteľom, bolo by konanie dlžníka v súlade so zákonom.

O tzv. prednostnom veriteľovi však možno hovoriť len v prípade, ak ide o veriteľa, ktorý má svoju pohľadávku zabezpečenú zabezpečovacím inštitútom na majetku dlžníka, na ktorého je následne vyhlásený konkurz (§ 69 zákona o konkurze) a v podmienených prípadoch aj vtedy, ak je pohľadávka veriteľa zabezpečená zabezpečovacím inštitútom na konkrétnom majetku tretej osoby (§ 79 zákona o konkurze).

Pri širšom výklade teda síce možno za zabezpečeného veriteľa považovať každého veriteľa, ktorého pohľadávka bola zabezpečená niektorým zabezpečovacím inštitútom a to tak zo strany dlžníka (úpadcu), či tretej osoby, avšak na účely výkladu skutkovej podstaty trestného činu zvýhodňovania veriteľa je podstatným to, či sa takýto veriteľ môže uspokojiť oddelene a prednostne od ostatných veriteľov, pretože len v takýchto prípadoch možno hovoriť o veriteľovi s prednostným právom uspokojenia sa z majetku dlžníka, prípadne z majetku tretej osoby. Z ustanovenia § 69 zákona o konkurze je zrejmé, že tzv. veriteľom s právom prednostného uspokojenia svojej pohľadávky je veriteľ, ktorého pohľadávka bola zabezpečená majetkom dlžníka. V takýchto prípadoch tvorí majetok dlžníka, ktorý slúži na zabezpečenie pohľadávky veriteľa oddelenú podstatu zabezpečeného veriteľa s tým, že po speňažení takéhoto majetku má veriteľ právo na prednostné uspokojenie svojej pohľadávky z výťažku tohto majetku. Obdobné je to aj v prípade (pokiaľ tretia osoba nevyhoví výzve správcu a nesplní za dlžníka pohľadávku zabezpečenú svojim majetkom), ak pohľadávka veriteľa nie je zabezpečená majetkom dlžníka, ale majetkom tretej osoby (§ 79 zákona o konkurze).

Z trestnoprávneho hľadiska teda nie je podstatným, či niektorého z veriteľov dlžníka možno označiť za zabezpečeného veriteľa, ale podstatným je len to, či ide o veriteľa, ktorý by sa mohol uspokojiť prednostne a hlavne oddelene od ostatných veriteľov. Prednostné a oddelené uspokojenie veriteľa tu pritom prichádza do úvahy len v prípadoch, ak pohľadávku zabezpečuje konkrétny majetok dlžníka, prípadne (podmienene) majetok tretej osoby. Alebo povedané inak, tzv. prednostní veritelia majú právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku zo speňaženia toho konkrétneho majetku, ktorým bola pohľadávka zabezpečená (teda nie z iného majetku, ktorý ich pohľadávku nezabezpečoval).

Pri trestnom čine zvýhodňovania veriteľa sa škodou rozumie škoda na majetku dotknutého veriteľa spočívajúca v tom, že neobdržal od dlžníka plnenie k uspokojeniu svojej pohľadávky, teda nedošlo k dôvodne očakávanému prírastku na majetku poškodeného veriteľa, ktoré by bolo možné dosiahnuť, keby dlžník, ktorý je v úpadku, uspokojil pohľadávky všetkých svojich veriteľov pomerne, podľa zásad úpadkového práva a neodčerpal svoj majetok k uspokojeniu pohľadávky len zvýhodneného veriteľa. Ide v podstate o škodu v podobe ušlého zisku. Škoda tu preto predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorou bola uspokojená pohľadávka zvýhodneného veriteľa a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi prináležala pri pomernom uspokojení, pretože práve tento rozdiel predstavuje čiastku, o ktorú boli ostatní veritelia poškodení. Ide o hodnotu tej časti pohľadávky, ktorého pomerného uspokojenia inak mohol veriteľ dosiahnuť, ak by nedošlo k prednostnému uspokojeniu iného veriteľa (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 72/2015 zo dňa 10.12.2015).

Škodou teda nie je automaticky celá výška pohľadávky poškodeného veriteľa. Škodou sa rozumie - škoda na majetku dotknutého veriteľa spočívajúca v tom, že neobdržal od dlžníka plnenie k uspokojeniu svojej pohľadávky, teda nedošlo k dôvodne očakávanému prírastku na majetku poškodeného veriteľa, ktoré by bolo možné dosiahnuť, keby dlžník, ktorý je v úpadku, uspokojil pohľadávky všetkých svojich veriteľov pomerne, podľa zásad úpadkového práva a neodčerpal svoj majetok k uspokojeniu pohľadávky len zvýhodneného veriteľa. Ide v podstate o škodu v podobe ušlého zisku. Škoda tu preto predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorou bola uspokojená pohľadávka zvýhodneného veriteľa a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi prináležala pri pomernom uspokojení, pretože práve tento rozdiel predstavuje čiastku, o ktorú boli ostatní veritelia poškodení. Ide o hodnotu tej časti pohľadávky ktorého pomerného uspokojenia inak mohol veriteľ dosiahnuť, ak by nedošlo k prednostnému uspokojeniu iného veriteľa.

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu zvýhodnenia veriteľa nie je nutným, aby boli zistení všetci prípadní veritelia dlžníka, ktorí mohli byť protiprávnym konaním dlžníka poškodení, pretože tieto okolnosti nie sú znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu - postačí, pokiaľ bol nepochybne hzistený jeden veriteľ, ktorého dlžník zvýhodnil a jeden veriteľ, ktorý bol týmto konaním dlžníka poškodený.

Konkrétne v tomto trestnom konaní súd dokazovaním dospel ku skutkovému stavu:

Obžalovaný bol jediným konateľom spoločnosti V. CZ, s.r.o. a jediným disponentom bankového účtu. Predmetná obchodná spoločnosť sa dostala do finančných problémov - preto obžalovaný odpredal celý majetok spoločnosti D., a.s., ktorého kúpna zmluva zo dňa 31. júla 2010 bola vo výške 15 574 775,-- Kč bez DPH - teda s DPH vo výške 18 689 730,-- Kč. Predmetné peniaze z jeho strany neboli

za odpredaj predmetného majetku rozdelené rovnomerne všetkým svojim veriteľom - ale uprednostil len niektorých veriteľov - znevýhodnení veriteľa sú preto ako poškodení. Po odpredaji predmetného majetku spoločnosť ďalej nepodnikala, nevytvárala zisk a v podstate ukončila podnikanie a prestala vyvíjať podstatnú obchodnú činnosť. Sám obžalovaný vypovedal, že sa rozhodol - že budú uspokojení predmetní znevýhodnení veriteľa. Týmto vyplatil i predmetnú sumu.

Na predmetnú spoločnosť bol následne dňa 8. apríla 2011 vyhlásený konkurz.

Správca konkurznej podstaty sa vyjadril aj ku speňaženiu zostávajúceho majetku, ktorý zistil po vyhlásení konkurzu:

- 11 963,32 Kč - na bankovom účte (č. I. 2899)

- Viaceré hnutelné veci (č. I. 2900 - 2905), ktoré predaj za 18 000,- Kč (č. I. 2908)

- Päť pohľadávok (č. I. 2905 - 2906), ktoré postupne vymáhal (č. I. 2909, 2910, 2910).

Obžalovaný teda ako konateľ predmetnej spoločnosti - ako sám vypovedal realizoval platby D., U., H.a, spol. L. a fyzickej osobe N. I.. Predmetné platby sa však realizovali v čase keď obžalovaný ako konateľ predmetnej spoločnosti už vedel, že spoločnosť nie je schopná plniť svojej splatné záväzky a vedel aj o tom, že v tomto čase sú splatné pohľadávky ďalších niekoľko desiatok veriteľov, no napriek tomu ako konateľ spoločnosti uhradil predmetné pohľadávky, čím zmaril uspokojovanie (i keď len pomerné) ostatných veriteľov.

Pokiaľ išlo o obranu obžalovaného v súvislosti s osobou H. I. - o ktorom obžalovaný vypovedal, že mali spolu plány na expanziu, tento nemal finálne vstúpiť do spoločnosti, mal stavať retail parky - kde by bol aj priestor pre hobby market. I keď bolo preukázané, predmetnou osobou - svedkom, že takéto plány existovali - na trestnej zodpovednosti obžalovaného by to nemenilo. Predmetné rokovania mali prebiehať v rokoch 2008 a 2009 - (č. I. 2870-2887)- platobná neschopnosť nastala v roku 2010. Platby, ktoré obžalovaný vykonal znevýhodneným veriteľom, nevytvorili podmienky na ďalší rozvoj a chod krachujúcej spoločnosti a ďalšie úspešné podnikanie.

Pokiaľ išlo o predmetnú výšku škody spôsobenú protiprávnym konaním obžalovaného (v súlade s judikatúrou) dospel k nej - že bolo potrebné zistiť hodnotu všetkých splatných pohľadávok všetkých veriteľov (a to aj tých, ktorí boli znevýhodnení ako aj tí, čo neboli uspokojení) - ktoré mali veriteľa voči spoločnosti V. S., s.r.o. a to v čase kedy obžalovaný vykonal platby znevýhodneným veriteľom.

poškodení (znevýhodnení) veriteľa

súd v tomto smere vychádzal zo sumy pohľadávok, ktoré boli prihlásené do konkurzného konania, a ktoré boli uznané insolvenčným správcom (č.l. 484) - je to suma 25 877 373,35 Kč, táto suma však zahŕňala aj pohľadávky neuspokojených veriteľov a aj pohľadávku jedného znevýhodneného veriteľa (N. I. Fyzická osoba - položka č. 38), preto od tejto celkovej sumy súd odpočítal položku č. 38, a mal tak hodnotu pohľadávok znevýhodnených (poškodených) veriteľov - je to suma 19.530.088,02 Kč

znevýhodnený veriteľ N. I. fyzická osoba

v tejto časti súd vychádzal z toho, že sám obžalovaný - N. I. požičal spoločnosti peniaze (išlo o dve zmluvy o pôžičke, ktoré sú založené na č.l. 1005-1006, č.l. 1007-1008), pričom nie celá suma obžalovanému bola vrátená. Ku dňu 13.september 2010 dlhovala spoločnosť N. I. sumu 7 480 540,62 Kč, a preto podľa názoru súdu je potrebné vziať do úvahy túto sumu z tohto dátumu, pretože dňa 13.septembra 2010 vykonal obžalovaný prvú úhradu znevýhodnenému veriteľovi, a pre zistenie, akú konkrétnu sumu mal obžalovaný zaplatiť jednotlivým veriteľom, ak by postupoval podľa zásad pomerného uspokojenia veriteľov, je rozhodné, aká bola výška splatnej pohľadávky tohto znevýhodneného veriteľa (N. I.) práve k tomuto dňu 13.september 2010.

Súd poukazuje na výpis účtovníctva spoločnosti (č. I. 207-210), z ktorého vyplýva, že obžalovaný ako fyzická osoba požičal obchodnej spoločnosti peniaze (prvá zmluva o pôžičke č. 1005-1006, druhá zmluva o pôžičke č. I. 1007-1008), zmenka (č. I. 1009) - z tohto výpisu

je zrejmé, že si zo spoločnosti bral peniaze za účelom „vratka pôžičky“ - pričom v období od 30.07.2010 (podpísaná zmluva kúpna o predaji celého majetku spoločnosti D.) do dňa zahájenia konkurzného konania - ako fyzická osoba obdržal 1 752 863,76 Kč. Už v tomto období vedel, že spoločnosť nebude vyvíjať obchodnú činnosť - napriek tomu seba znevýhodnil ako veriteľa a vyplatil si predmetné peniaze.

Na svoju obranu vypovedal, že peniaze použil na služobné cesty, PHM, ubytovanie, služobné obedy v rámci rokovaní s obchodnými partnermi a dodávateľmi o budúcnosti spoločnosti a že mu bolo vrátených z pôžičky, ktorú on poskytoval len vo výške 11,8 % - neznamená táto okolnosť, že by mal iné postavenie ako iní veritelia.

zvýhodnený veriteľ spol. AB.

podľa názoru súdu tu je potrebné vychádzať z toho, že spol. H. požičala spol. V. S. viaceré sumy, podľa zmlúv o pôžičkách, väčšina pohľadávok bola postúpená na spol. L.I, pričom spol. H. C.stala veriteľom pohľadávky:

- zmluva o pôžičke zo dňa 05. februára 2010 (č.l. 2857-2858) - požičanie sumy 250 000,- Eur (6 546 250,- Kč podľa kurzu ku dňu 05.02.2010) - boli predložené doklady, že suma išla na účet V. (č.l. 2861-2869)

prvá časť pôžičky vo výške 165 970,- Eur bola postúpená na T. G., zmenka je na č.l. 1003, následne bola postúpená na L.

druhá časť pôžičky vo výške 84 030,- Euro (2.200.325,55- Kč podľa kurzu ku dňu 05.02.2010) ostala H., bola spísaná Dohoda o urovnaní (č.l. 1001-1002), zmenka je na č.l. 999

zvýhodnený veriteľ spol.

podľa názoru súdu je potrebné vychádzať z toho, že spol. H. L. požičala spol. V. S. viaceré sumy, podľa zmlúv o pôžičkách, časť pohľadávok bola postúpená na spol. L., a to nasledovne:

- zo dňa 01. apríla 2009 - zmluvu o pôžičke (medzi spol. AB. a spol. V.- O. S.) nepredložil ani obžalovaný, ani terajšia konateľka spol. H. (jeho manželka), malo ísť o požičanie sumy 50 000,- Eur (1 357 550,- Kč podľa kurzu ku dňu 01.04.2009) - vyplýva to z listiny č.l. 2844, pohľadávka postúpená na spol. L. (č.l. 2844)

- zo dňa 05. apríla 2009 - zmluvu o pôžičke (medzi spol. H. a spol. V. CZ) nepredložil ani obžalovaný, ani terajšia konateľka spol. H. (jeho manželka), malo ísť o požičanie sumy 1 377,40 Eur (36 629,20 Kč podľa kurzu ku dňu 05.04.2009) - vyplýva zo z listiny č.l. 2845, pohľadávka postúpená na L. (č.l. 2845)

- zmluva o pôžičke zo dňa 05. februára 2010 (č.l. 2857-2858) - požičanie sumy 250 000,- Eur (6 546 250 Kč podľa kurzu ku dňu 05.02.2010) - boli predložené doklady, že suma išla na účet V. (č.l. 2861-2869)

Prvá časť pôžičky vo výške 165 970,- Eur (4 345 924,45 Kč podľa kurzu ku dňu 05.02.2010) bola postúpená na T. G., zmenka je na č.l. 1003, následne bola postúpená na L.

Druhá časť pôžičky vo výške 84 030,- Eur ostala H., bola spísaná dohoda o urovnaní (č.l. 1001-1002), zmenka je na č.l. 999

- za všetky pohľadávky je to spolu 5 740 103,65 Kč

zvýhodnený veriteľ D., a.s.

- zo spisového materiálu nie je jednoznačne zrejmé, aká bola presná výška splatnej pohľadávky ku dňu 13.september 2010, kedy obžalovaný začal s úhradami zvýhodneným veriteľom, podľa listiny „výpoveď z nájmu“ bola výška pohľadávky 11 354 385,- Kč ku dňu 21.jún 2010, je teda zrejmé, že od tohto dňa do doby, kedy obžalovaný začal s protiprávnym konaním (s úhradou platieb zvýhodneným veriteľom), výška pohľadávky stúpila, obžalovaný uhradil tomuto zvýhodnenému veriteľovi sumu 12 674 000,- Kč, možno preto vychádzať z toho, že výška splatnej pohľadávky tohto zvýhodneného veriteľa bola 12 674 000,- Kč, čo je v podstate aj v prospech obžalovaného (čím vyššia je reálna splatná pohľadávka zvýhodneného veriteľa v čase skutku, tým nižšiu škodu spôsobil obžalovaný svojim konaním ostatným znevýhodneným veriteľom, čo je v prospech obžalovaného, a teda je to uplatnenie zásady „in dubio pro reo“).

Ohľadom predmetnej spoločnosti obžalovaný vypovedal, že uhradil pohľadávku spoločnosti (13.09.2010 - 5 000 000,- Kč, 14.09.2010 - 5 000 000,- Kč - obe na č. l. 197, 16.09.2010 - 2 674 000 Kč - č. l. 198) - z dôvodu, že táto vznikla z titulu dlžoby na neuhradenom nájomnom. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nájomnú zmluvu a ostatné listinné dôkazy - č. l. 369 - 401 - z ktorých predmetná skutočnosť nevyplývala. Kúpna zmluva, na ktorú sa obžalovaný odvolával neobsahovala žiadne takéto ustanovenie. V tomto smere vypovedali aj svedkovia L. (D.) a W. (D.) - ktorí popreli, že by takáto nejaká dohoda bola uzatvorená. Zo strany prenajímateľa Unistav nehrozila výpoveď nájomnej zmluvy - spoločnosti V. S., s.r.o. dlhovala v tomto čase na nájomnom značnú sumu za dlhé časové obdobie, v rámci ktorého mohlo prenajímateľ (spoločnosť D.) hocikedy vypovedať nájomnú zmluvu, no počas rok trvajúceho nájomného vzťahu sa tak nestalo. Zo spisu bolo tiež preukázané, že v prípade zániku nájomného vzťahu bez úhrady dlžného nájomného zo strany V. S., s.r.o. (ku dňu 31.07.2010) - by zároveň nedošlo k vzniku nového právneho vzťahu (novej nájomnej zmluvy) s novým majiteľom tovaru (so spoločnosťou D. V.,

a.s.) - a teda že by došlo k znehodnoteniu tovaru nachádzajúceho sa v predajni. To, že spoločnosť D. má nezaplatenú pohľadávku voči spoločnosti V. S., s.r.o. ešte neznamená, že by spoločnosť D., a.s., nemala záujem vstúpiť do nájemného vzťahu s novou spoločnosťou a s novým majiteľom tovaru zo spoločnosti D. V., a.s., u ktorého bol predpoklad, že by bol solventnejší, ako predchádzajúci nájomca a u ktorého by bol predpoklad uhrádzania dohodnutého nájomného. Navyše predmetná spoločnosť mala svoje pohľadávky na nájomnom zabezpečené záložným právom na nehnuteľnosti, ak by teda nemala uhradenú pohľadávku, mohla sa uspokojiť zo záloženého práva (č. I. 382-386).

výška pohľadávok všetkých veriteľov v čase skutku:

- všetci znevýhodnení veritelia - 19 530 088,02 Kč
- zvýhodnený veriteľ N. I. fyzická osoba - 7 480 540,62 Kč
- zvýhodnený veriteľ spol. H. - 2 200 325,55 Kč
- zvýhodnený veriteľ spol. L. - 5 740 103,65 Kč
- zvýhodnený veriteľ spol. D., a.s. - 12 674 000 Kč
- spolu - 47 625.057,84 Kč

výška pohľadávok všetkých veriteľov v čase skutku - bola spolu - 47 625 057,84 Kč, z toho:

- zvýhodnený veriteľ N. I. fyzická osoba - pohľadávka vo výške 7 480 540,62 Kč, t.j. 15,71 %
- zvýhodnený veriteľ spol. H. - pohľadávka vo výške 2 200 325,55,- Kč, t.j. 4,62 %
- zvýhodnený veriteľ spol. L. - pohľadávka vo výške 5 740 103,65 Kč, t.j. 12,05 %
- zvýhodnený veriteľ spol. D., a.s. - pohľadávka vo výške 12 674 000,- Kč, t.j. 26,61 %

obžalovaný v rámci všetkých úhrad, ktoré vykonal zvýhodneným veriteľom, a ktorých vykonanie sa mu kladie za vinu v podanej obžalobe, uhradil celkovo sumu 19 115.106,90 Kč.

Ak by však mal obžalovaný postupovať podľa zásad pomerného uspokojenia, túto sumu 19 115 106,90 Kč mal rozdeliť medzi všetkých niekoľko desiatok veriteľov, a to pomerne, teda jednotlivým zvýhodneným veriteľom mal obžalovaný, ak by postupoval v súlade s právom, mohol uhradiť maximálne nasledovné sumy:

- zvýhodnený veriteľ N. I. fyzická osoba - mohol mu uhradiť maximálne 15,71% z tejto sumy, teda mohol mu uhradiť maximálne 3 002 983,29, Kč
- zvýhodnený veriteľ spol. H. - mohol mu uhradiť maximálne 4,62% z tejto sumy, teda mohol im uhradiť maximálne 883 117,94 Kč
- zvýhodnený veriteľ spol. L. - mohol mu uhradiť maximálne 12,05% z tejto sumy, teda mohol im uhradiť maximálne 2 303.370,38 Kč
- zvýhodnený veriteľ spol. D., a.s. - mohol mu uhradiť maximálne 26,61% z tejto sumy, teda mohol mu uhradiť maximálne 5 086 529,95 Kč
- zvýhodnení veritelia teda dostali neoprávnené (v rozpore so zásadou pomerného uspokojenia veriteľov) nasledovnú sumu:
 - zvýhodnený veriteľ N. I. fyzická osoba - tento vlastne nebol zvýhodnený, v rámci úhrady od obžalovaného dostal menej, ako by mu patrilo pri rešpektovaní zásady pomerného uspokojenia
 - zvýhodnený veriteľ spol. H. - tento vlastne nebol zvýhodnený, v rámci úhrady od obžalovaného dostal menej, ako by mu patrilo pri rešpektovaní zásady pomerného uspokojenia
 - zvýhodnený veriteľ spol. L. - bol zvýhodnený o sumu 696 629,62 Kč
 - zvýhodnený veriteľ spol. D., a.s. - bol zvýhodnený o sumu 7 587 470,05 Kč

- celkovo teda došlo k zvýhodneniu veriteľov vo výške 8 284 099,67 Kč (vo výške 330 795,02 Eur podľa kurzu ku dňu 06.12.2010 - deň dokonania skutku, posledný čiastkový útok obžalovaného) - táto suma podľa súdu preto predstavuje výšku spôsobenej škody, ktorá bola konaním obžalovaného spôsobená poškodeným (znevýhodneným) veriteľom.

Súd preto oproti obžalobe upravil preto dátum spáchania skutku - začiatok páchania uviedol dátum 13.september 2010 (prvý čiastkový skutok - v predmetný deň vykonal obžalovaný prvú platbu zvýhodnenému veriteľovi - D., a.s. a ako koniec páchania trestného činu - 6.december (súd mal za to, že v tento deň bol posledný čiastkový útok - pretože v predmetný deň bola vykonaná posledná platba zvýhodneným veriteľom).

Preukázané dokazovaním a najmä predloženými listinnými dôkazmi bolo, že v danom konaní boli dvaja veritelia (spoločnosť D. a spoločnosť L.) - preto nemožno úhrady, ktoré obžalovaný uhradil N. I. ako fyzickej osobe a spoločnosti H. považovať za spáchanie trestného činu. Súd vzhľadom na takto vykonané dokazovanie preto mal za to, že výška spôsobenej škody bola vo výške 8 284 099,67 Kč (330 795,02 Euro).

Pri žalovanom trestnom čine sa nemení celkový stav majetku dlžníka použiteľného k uspokojeniu svojich veriteľov (či už reálne alebo fiktívne), ale dlžník použije svoj majetok k uspokojeniu veriteľov nerovnomerne, resp. pohľadávku niektorého z veriteľov neuspokojí vôbec. Zvýhodnený veriteľ síce dostáva len to, čo by mu inak patrilo, keby bol dlžník v úpadku, ale pretože dlžník nie je schopný uspokojovať pohľadávky všetkých svojich veriteľov, tak plným uspokojením jedného veriteľa ukracuje zvyšných veriteľov.

V prípade nastania takejto situácie musí dlžník postupovať tak, že bude uspokojovať veriteľov len pomerne a rovnomerne, teda dlžník v úpadku musí s veriteľmi, ktoré majú rovnaké práva, zaobchádzať rovnako (tzv. princíp rovnakého zaobchádzania s veriteľmi, ktorí majú rovnaké postavenie vyplývajúce z ustanovenia § 6 zákona o konkurze). Dlžník v úpadku musí pritom uspokojovať svojich veriteľov s rovnakými právami pomerne a rovnomerne bez ohľadu na to, v akom poradí nadobudli splatnosť ich pohľadávky.

Súd si je vedomý, že v rámci podnikania môžu nastať situácie - že dlžník sa môže dostať do úpadku vo forme platobnej neschopnosti - čo je neúspech v podnikaní a preto ani zákonodarca to nesankcionuje ako trestný čin - ale ako trestný čin je už to - až predmetný dlžník (ako to bolo i v tomto prípade) zvýhodňoval veriteľov pred inými veriteľmi.

Zvýhodnenie veriteľa teda spočíva - jednoducho konštatované v tom, že sa mu dostane od dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, plnenie nezodpovedajúce zásade pomerného uspokojenia a to na úkor ostatných veriteľov toho istého dlžníka v prípade - v tomto, keďže dlžník (obžalovaný) bol platobne neschopný mal postupovať tak, že bude uspokojovať veriteľov len pomerne a rovnomerne - a teda s veriteľmi bude zaobchádzať rovnako - tzv. princíp rovnakého zaobchádzania

Súd ohľadom námietky obžalovaného v súvislosti s insolvenčným konaním - má tiež za to, že i keď insolvenčný správca je so svojimi žalobami úspešný - predmetná okolnosť znamená len dodatočnú reparáciu protiprávneho stavu vyvolaného obžalovaným a dodatočnú náhradu škody. Na tejto reparácii (práve z dôvodu insolvenčného konania) sa obžalovaný žiadnym spôsobom „nepodieľal“.

Pokiaľ obžalovaný v mene obahoby argumentoval porušením zásady ultma ratio - súd nemôže s týmto súhlasiť. Je pravdou, že veritelia aj správca konkurznej podstaty v Českej republike disponujú prostriedkami iných právnych odvetví, ktorými sa môže domáhať svojich práv a aj tieto prostriedky sa využili - uvedené však neznamená, že by konania obžalovaného nemohlo naplňať aj skutkovú podstatu trestného činu. V tomto prípade nejde o jednoduché v nízkej miere narušenie spoločenských vzťahov, kde by trestná respresia mala mať len „pomocnú ruku“.

Ide o závažné porušenie spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, kde použitie prostriedkov trestného práva sa nejaví ako nevhodné či nahrádzajúce činnosť iných orgánov, ide o porušenie celospoločenských hodnôt (právo niekoľko desiatok veriteľov na pomerné

uspokojenie svojich pohľadávok), a nie len o drobný súkromný záujem jednotlivca i keď vychádzajú zo skromnoprávnej sféry - navyiac ide o zločin a nie prečin.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preto preukázané, že dlžník v mene, ktorého konal obžalovaný bol v čase spáchania skutku v úpadku - pričom neoprávnene zvýhodnil niektorých veriteľov na úkor druhých veriteľov, ktorí zostali neuspokojení, pričom v prípade, že by dlžník v úpadku si splnil svoju povinnosť a uspokojoval pohľadávky veriteľov pomerne a rovnomerne - a i pohľadávky ostatných veriteľov by boli uspokojené aspoň čiastočne.

Preukázanie takto zisteného skutkového a právneho stavu veci a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku aj po právnej stránke.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný - obžalovaný konal ako jediný konateľ obchodnej spoločnosti, ktorá mala množstvo záväzkov a dlhovala peniaze niekoľkým desiatkami svojich veriteľov. Predmetná spoločnosť, ktorej konateľom bol obžalovaný sa pri svojom podnikaní dostala do nepriaznivej ekonomickej situácie - kedy nebola schopná uhradiť všetky svoje záväzky v plnej výške voči svojim veriteľom. Konanie obžalovaného bolo - že odpredal celý svoj majetok spoločnosti a za sumu, ktorú z takéhoto odpredaja získal - predmetné záväzky, ktoré mal voči veriteľom neuhradil - vykonal to len voči niektorým z nich - t.j. týchto zvýhodnil oproti ostatným a preto týmto ostatným veriteľom zostali pohľadávky neuspokojené.

Do spáchania žalovaného skutku, ale i v čase vyhlasovania rozsudku obžalovaný sa nedostal do rozporu so zákonom. Nebol ani raz postavený pred súd a právoplatne odsúdený (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Ine poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.) zo strany súdu neboli zistené.

I keď v danom prípade je základná trestná sadzba vo výmere tri roky - osem rokov - s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. - horná hranica trestnej sadzby sa znižuje a je teda - tri roky - šesť rokov štyri mesiace.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V súlade s vyššie citovaným ustanovením výmera uloženého trestu u obžalovaného splní nielen preventívny účel trestu, ale najmä represívny účel a zabezpečí izoláciu obžalovaného pred spoločnosťou a obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti. Tento

druh trestu a taká výmera podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadří morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

V neposlednom rade je potrebné konštatovať, že ide o vysoko rozvinutú a vo vzťahu k obžalovanému sofistikovanú trestnú činnosť a i z tohto dôvodu, dospel súd k záveru, že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné ukladať (generálna prevencia) ukladať tresty v prípade uznania viny. Navyiac i zákonodarca s prihliadnutím na vysokú nebezpečnosť protispoločenského konania stanovil trestnú sadzbu - tri roky - osem rokov, po zohľadnení ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. - tri roky - šesť rokov a štyri mesiace.

Trest vo výmere tri roky splní svoju ochrannú i výchovnú funkciu, ako má to na mysli Trestný zákon.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o poškodených v tomto trestnom konaní tu súd postupoval podľa § 288 ods. 1 Tr.por. a to vo vzťahu ku všetkým poškodeným a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia - sa právo poškodenej spoločnosti mení na uspokojenie pohľadávky od dlžníka na nárok poškodenej spoločnosti na náhradu škody spôsobenej trestným činom voči obžalovanému ako fyzickej osobe. Predmetná poškodená spoločnosť si tam môže predmetný nárok uplatňovať v civilnom konaní.

Zároveň obžalovanému súd uložil i predmetný trest zákazu činnosti - výkonu funkcie štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev, nakoľko predmetný trestný čin - keď bol obžalovaný uznaný vinným bol spáchaný v príčinnej súvislosti s vykonávaním funkcie štatutárneho orgánu dlžníka (obchodnej spoločnosti). Súd mal za to, že v danom prípade postačí aj uloženie trestu vo výmere dva roky (s prihliadnutím na uložený trest odňatia slobody so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.